

Folketingets Forsvarsudvalg
Christiansborg

FORSVARSMINISTEREN
3. oktober 2012

Folketingets Forsvarsudvalg har den 5. september 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 407 til forsvarsministeriet, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Troels Lund Poulsen (V).

Spørgsmål nr. 407:

”Hvilke typer forsvarssamarbejder har regeringen i tankerne i forbindelse med formuleringerne i regeringsprogrammet (Jf. regeringsprogrammet fra oktober 2011: Regeringen vil i forbindelse med fremtidige indkøb i forsvaret vurdere, om bi- eller multilateralt samarbejde inden for materielanskaffelser, drift og vedligeholdelse samt uddannelse og træning er en mulighed. Regeringen vil i den sammenhæng tage initiativ til et snarligt konkret øget nordisk samarbejde på forsvarsområdet)?”

Svar:

Som det fremgår af regeringsgrundlaget, har regeringen en målsætning om, at muligheder for bi- eller multilateralt samarbejde om indkøb i forsvaret vurderes. Sigtet er at afdække, om bilateralt eller multilateralt samarbejde inden for materielanskaffelser, drift og vedligeholde samt uddannelse og træning er en mulighed. Det vurderes i den forbindelse bl.a., om samarbejdet giver merværdi, eksempelvis i form af forbedret økonomi, herunder om der eksempelvis er mulighed for lavere drifts- og udviklingsomkostninger, fordi flere parter deler udgifterne.

Et eksempel er det dansk-ledede multinationale ammunitionsprojekt i rammen af NATO's Smart Defence. Projektet sigter på, at flere lande går sammen om at anskaffe og evt. lagre visse ammunitionstyper, hvorved der åbnes op for at nedbringe de enkelte landes omkostninger til anskaffelser og i nogle tilfælde drift af lagre til fordel for etablering af multinationale ammunitionspuljer med fælles trækningsret. Projektet er blandt andet udsprunget af

de danske erfaringer fra operationen i Libyen, hvor de nationer, der deltog aktivt i operationen, havde vanskeligheder ved at tilvejebringe den nødvendige mængde af ammunition. Ud over at gøre det billigere at anskaffe den nødvendige ammunition, er målet også at bidrage til en større sikkerhed for adgang hertil.

De internationale samarbejdsmuligheder er ikke kun relevante at vurdere i relation til indkøb og anskaffelser. Således vil løsning af såvel nationale som internationale opgaver ofte indebære koordination og samarbejde med andre lande. Også disse typer samarbejde vil regeringen fokusere på at udvikle.

Et eksempel herpå er den nyligt indgåede samarbejdsaftale med Storbritannien, der blev underskrevet under den britiske forsvarsministers arbejdsbesøg i Danmark den 19.-20. september 2012. Aftalen fungerer som et rammedokument for fremtidigt samarbejde på forsvarsområdet og indeholder en række potentielle, men ikke nødvendigvis udtømmende samarbejdsområder, herunder forsvarsreformer, efterretningssamarbejde, kapaciteter, øvelser, træning og uddannelse, samarbejde om operativ indsættelse, kapacitetsopbygning, samtænkning, samarbejde om hospitalsfaciliteter, logistik og cyber.

Jeg mener, den dansk-britiske aftale giver et godt billede af regeringens tilgang til multinationalt samarbejde. Det handler om at fokusere på muligheder frem for på begrænsninger. Og det handler om, at tilvalg af nogle samarbejdspartnere ikke nødvendigvis indebærer fravalg af andre. Vi må have en pragmatisk og fleksibel tilgang til tingene.

På den nordiske front ses der også noget på dette område. Danmark er i 2012 formand for det nordiske forsvarssamarbejde, NORDEFECO. Der gennemføres i øjeblikket analyser i NORDEFECO, der forventes at munde ud i anbefalinger til øget nordisk materielsamarbejde. Desuden arbejdes der i NORDEFECO konkret på at øge samarbejdet inden for lufttransport.

Jeg kan desuden henvise til min samtidige besvarelse af FOU-spørgsmål 406 fra samme spørger.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup